

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 589/2542

พนักงานอัยการ จังหวัด สุราษฎร์ธานี โจทก์ นาย เชาวลิตรหรือเชาว์ ศิริพันธ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ชุกซ่อนเฮโรอีนที่จำเลยที่ 1 มีไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายไว้ในรถยนต์ รถยนต์ดังกล่าวจึงเป็นยานพาหนะ ที่จำเลยที่ 1 ได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษ ต้องริบตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ. 2522 มาตรา 102

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันมีเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 2 กุญ จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 698.803 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต และจำเลยทั้งสามร่วมกันจำหน่ายเฮโรอีนจำนวนดังกล่าวให้แก่ผู้มีชื่ออันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายเจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งสามพร้อมกับยึดเฮโรอีนจำนวน 2 กุญและรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ฉ-1778 เชียงใหม่เป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 และริบของกลางจำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง ให้ลงโทษประหารชีวิต จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52(1) ให้หนึ่งในสาม คงจำคุกตลอดชีวิตส่วนข้อหาจำหน่ายเฮโรอีนให้ยก ริบของกลางและให้ยกฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืน แต่ไม่ริบรถยนต์ของกลางโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งว่า ตามวันเวลาและสถานที่ที่โจทก์กล่าวในฟ้อง จำเลยที่ 1 มีเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 2 กุญ จำนวนเป็นสารบริสุทธิ์หนัก 698.803 กรัมไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามวันเวลาดังกล่าว เจ้าพนักงานจับจำเลยที่ 1 พร้อมกับยึดของกลางได้คือเฮโรอีนจำนวน 2 กุญ และรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ฉ-1778 เชียงใหม่ ที่จำเลยที่ 1 ชุกซ่อนเฮโรอีนดังกล่าวไว้ได้เบาะนั่งคนขับรถ โดยใช้แผ่นยางปูพื้นรถปิดไว้ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่า รถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะที่ได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษหรือไม่พิเคราะห์แล้ว เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยที่ 1 ชุกซ่อนเฮโรอีนที่จำเลยที่ 1 มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตไว้ในรถยนต์ของกลาง จึงถือได้ว่ารถยนต์ของกลางเป็นยานพาหนะที่จำเลยที่ 1 ได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ซึ่งต้องริบตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ไม่ริบรถยนต์ของกลางนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาฎีกาของโจทก์ ฟังขึ้น"พิพากษาแก้เป็นว่า รถยนต์ของกลางให้ริบ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาของ

องค์คณะ

ระพีพร บรรจงศิลป์ · วุฒินันท์ สุขสว่าง · วิรัช ลีมวิชัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/589/2542>